

ZPĚVNÍK I

TOM 7504 "ČTVERKA" ZNOJMO

Ami **E7**
 1. Vše tone v snách a život kolem ztich
Ami
 jen dole v tmách kol ohně slyšet smích
Dmi
 tam srdce všem jen spokojeně zabuší
Ami **E7** **Ami**
 z písniček známých vše jistě vytuší.

A **D** **E7**
 Ref.: Vlajka vzhůru letí
A
 k radosti svých dětí
C **D**
 hned se s mráčky snoubí
A
 vlát bude zas
E7
 až mládí čas
A **E7**
 opustí nás.

2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
 a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj
 vzpomeneš chvil těch, které mívals tolik rád
 tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

C **Emi** **F** **G C**
 1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal,
 Emi **F G**
 horečkou tě nohy povedou.

C **Emi** **F** **G F**
 Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,
 D⁷ **G⁷**
 zanech doma holku zklamanou.
 Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení.
 Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic,
 prokleješ to drahý kamení.

C **F** **C**
 Ref.: Dál, dál, dál, kde řeka pramení,
 D⁷ **G⁷**
 tam, kde břeh ukrejšvá drahý kamení.

C **F** **C**
 Dál, dál, dál, tou řekou mámení,
 G⁷ **C**
 tam, kde na tě kejvá zlatý znamení.

mezihra **C Emi F G**

2. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán
 nebo zůstaneš v tý zemi spát.
 Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.
 Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl.
 Máma co se na tě smála už je pod zemí
 a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

Ref.: Dál, dál, dál. . .

mezihra **C Emi F G**

3. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát.
Už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát. . .

Ref.: Dál, dál, dál. . .

předehra C F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C

C F⁶ F^{#6} G⁶ C
 1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 F⁶ F^{#6} G⁶ C
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.

F^{add9} G
 Přede mnou stíny se plouží
 A^{mi} F^{#dim}
 a nad krajinou krouží
 F⁶ F^{#6} G⁶ C
 podivnej pták, pták nebo mrak.

F⁶ G⁶ C
 Ref.: Tak do toho šlápni at' vidíš kousek světa,
 F⁶ G⁶ C
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus.

F⁶ G⁶ C
 Telegrafní dráty hrajou ti už léta
 F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.

C
 Je ráno, je ráno,
 F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C
 nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj,
 Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál.
 Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
 celej svůj dům: deku a rum.

Ref.: Tak do toho. . .

C **F** **C**
 1. Dunění kopyt večer slychávám,
 Emi **E⁷**
 údolím jarní kurýř jede k nám.

Ami **G** **F** **E⁷**
 V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 Ami **G** **F** **E** **Ami**
 přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám.

Ami **G**
 Ref.: Ví celej kraj to ví,

F **G** **F** **E⁷** **Ami**
 veze k nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
 obouvám svoje boty toulavý.
 Dobře ví moje milá i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví.

Ref.: Mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou.
 Neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
 Prošlápám cestu domů jarní trávou.

Ref.: Víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš. . .

předehra G C G C G D G

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky

G D
snad houf bílejších holubic nebo jen žal

C G C G
tak odplul ten prvý, den zmáčený krví

D G
ani poutovou panenku nezanechal.

C G D C G D
Ref.: Otevři oči Ty uspěchaná, dámo uplakaná,

C G C G
otevři oči ta hloupá noc končí

D G
a mír je mezi náma.

mezihra C G C G D G

2. Už si oblékni šaty a řetízek zlatý
a umyj se půjdeme na karneval
a na bílou kůži Ti napíšu tuší
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref.: Otevři oči. . .

G **G⁷**
Ref.: Rovnou, jó tedy rovnou,
C **G**
rovnou, jó tedy rovnou,
C **D** **G**
prostě těpic a nehledej mě víc,
 D⁷ **G**
to ti říkám rovnou.

G **G⁷**
1. Tak už jsem ti teda fouk,
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **D** **G**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
 D⁷ **G**
to ti říkám rovnou.

Ref.: Rovnou. . .

2. Z Kentucky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejevám stopu svou,
to ti říkám rovnou.

Ref.: Rovnou. . .

- Ami C G Ami**
 1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
Ami C G Ami
 tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,
Ami C G Ami
 z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
Ami C G Ami
 a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
 Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
 do sýpek se raději už nikdo nedívá,
C G
 zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
 když vystrašeněj souseď na okno zaklepal:
 „Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
 já do města bych zašel, doktor snad poradí.“
 Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
 dřívě, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
 „Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
 a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
 na tu strašnou chvíli, když kuň se vrátil sám,
 trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
 na sněhové pláně si každý pospíšil.
 Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
 kterým bych v té bouři nejel ani sám,
 a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
 krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.
- Ami C G Ami**
 4. Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací. . .

Let' písničko

1. Když v noci kraj má víčka zavřená,
hoř ohni můj, at' tvář mi zčervená.
Pak ruka má do strun se zaplétá
a píseň staletá, jak tažný pták, pryč odlétá.

Ref.: Let' písničko k místům vzdáleným,
kde svou mámu i lásku tajnou máš.
Let' kam vane vítr, kam táhne dým,
pozdrav známé a zpátky přilet'k nám.

2. Jsem zálesák a dál mi roky jdou,
že raděj dám si schůzku s ozvěnou.
Já hvězdy mám jak svíce nad hlavou,
a lžici plechovou a dobře spím pod oblohou.

Ref.: Let' písničko...

3. Až v ohni mém už dřívka pohasnou,
já vychutnám tu chvíli úžasnou.
Les hrozí tmou, já cítím mírný chlad,
já půjdu na mech spát, o blízkých svých si nechám zdát.

Ref.: Let' písničko...

Dmi **C** **Ami**
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dmi **C** **Dmi**
který v drápech má ďábel sám.

Dmi **C** **Ami**
Bílou přídí šalupa „My grave“

Dmi **C** **Dmi**
míří k útesům, který znám.

F **C** **Ami** **Dmi** **C** **Dmi**
Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení, někdo do písku poskládal.

F **C** **Ami** **Dmi** **C** **Dmi**
Slzy v očích měl a v ruce znavený, lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

Ref.: Jen tři kříže. . .

3. Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Ref.: Jen tři kříže. . .

4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek. . .

Rec.: „Vím, trestat je lidské, ale odpouštět božské.
Snad mi tedy Bůh odpustí. . .“

Ref.: Jen tři kříže z bílýho kamení,
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, a v něm co jsem psal.

C **G⁷** **C**
 1. Kdybys žil podruhý, čím bys byl,
 G⁷ **C**
 kdybys žil potřetí, čím bys byl,
 Emi **Ami**
 byl bych dál tím co jsem
 F **G⁷**
 a co víc taky jen
 C **G⁷** **C** **C⁷**
 když mi dá slunce můj dobrej den.

F
 Ref.: Dobrej den slunce dává
 C **Ami** **F** **G⁷**
 a před očima tráva vyrůstá, vyrůstá,
 F
 a Ty dál, třeba pěstí,
 C **Ami** **F** **C**
 chraň kousek toho štěstí – dojista, dojista.

2. Kdybys žil podruhý, kam bys šel,
 kdybys žil podruhý, co bys chtěl,
 proč jen chtít pořád víc
 to má svůj rub i líc,
 co chci mít nestojí vůbec nic.

Ref.: Dobrej den slunce dává. . .

3. Kdybys žil podruhý, co chceš mít?
 Kde chceš stát a jak dál vůbec jít?
 Nehledám ideál, pro něj žít bych se bál,
 proč bych sám sebe jen předstíral.

Ref.: Dobrej den slunce dává. . .

1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,

G **Ami**
jako já, no jako já,

kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,

Ami **G** **Ami G** **Ami**
at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo hoho.

Ten, kdo nepřekládal uhlí šíf, když na mělčinu vjel,

G **Ami**
málo zná, jo málo zná,

ten, kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,

Ami **G** **Ami**
at' se na Hudsonský šífy najmout dá,

G **Ami G** **Ami**
jo hoho, jo hoho.

F **Ami**
Ref.: Ahoj, páru tam hod',

G **Ami G** **Ami**
at' do pekla se dřívě dohrabem, jo hoho.

2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarosených lodníků
jako já, no jako já,

ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotiku,
at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo hoho.

Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jo málo zná,

kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
at' se na Hudsonský šífy najmout dá, jo hoho.

Ref.: Ahoj. . .

3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jo jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho kouře smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo hoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo hoho.

Ref.: Ahoj...

C

Ref.: Jen prázdný nádraží na tebe dechá samotou

Dmi

a žádnéj vlak, ani nákladní tu nestaví.

F

C

na duši stín jak zvalenej kus trávy,

F⁶ C

na duši stín.

1. Už je to roků pár, co jel jsi po ní naposled,
nebyl jsi sám, kdo přišel se s ní rozloučit,
nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel,
nebyl jsi sám, komu vzali, co měl rád.

Ref.: Jen prázdný nádraží. . .

2. A čas šel dál, ale tady se snad zastavil,
kolej zarůstá, jenom tráva na pražcích,
ty se sem vracíš, jak toulavej syn k mámě,
ty se sem vracíš, když nevíš kudy dál.

Ref.: Jen prázdný nádraží. . .

G **D**
 Ref.: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
D⁷ **G**
 at' ti každej den připomíná.
G⁷ **C** **G**
 [[: Toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
D **G**
 at' ti každej den připomíná. :]]

G **D**
 1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
D⁷ **G**
 takový trošku trhlý můj já.
G⁷ **C** **G**
 [[: Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
G **D** **G**
 i když obrovskou práci to dá. :]]

Ref.: Tuhle písničku. . .

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
 ani já nejsem žádněj ideál.
 [[: Hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
 to je pouto, co vede nás dál. :]]

Ref.: Tuhle písničku. . .

Ami **Dmi**
1. Říkali mu Charlie a jako malej kluk

Ami G Ami
kalhoty si o plot roztrhal.

Ami Dmi
Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,

Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál.

C F
Křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,

Dmi E7
až mu jednou ze tmy řekli, konec je tvejch dnů,

Ami Dmi
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,

Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
Ref.: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud.

C Ami F G C Ami
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát.
V kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít.
Že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus,
netušil a neví, řeka zpívá blues.

Ref.: Mississippi, Mississippi. . .

3. Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

Ref.: Mississippi, Mississippi. . .

D **C** **D**
1. Spínej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
Ref.: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese Ti, noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

Ref.: Ho ho Watanay. . .

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

Ref.: Ho ho Watanay. . .

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k Tobě nes, až do léta Ti odlétá

Ref.: Ho ho Watanay. . .

- Ami C D F**
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých
Ami E Ami
a v němž jsem spal i já.

mezihra **C D F Ami E Ami E**

2. Mý mámě dal Bůh věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen tak sám
tam po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pout' mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
6. Snad znáš ten dům, tam za New Orleans,
ve štítu znak slunce má,
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých,
a v němž jsem spal i já.

1. Když sever válčí s jihem a zem jde do války,
 na polích místo bavlny teď rostou bodláky.

Ve stínu u silnice vidíš z jihu vojáky,
 jak flákají se s kvěrem a louskaj buráky.

Ref.: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší sedět doma a louskat buráky.

Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší sedět doma a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: „Yenkyové jdou!“
 jeho mužstvo leží, prý dál už nemohou.
 Plukovník se otočí a kouká do dálky,
 jak jeho slavná armáda tam louská buráky.

Ref.: Hej hou, hej hou. . .

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
 svý milenky a ženy zas půjdem políbit,
 až zeptaj se tě „Hrdino, cos dělal za války?“
 „Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky!“

Ref.: Hej hou, hej hou. . . 2x

Ami

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

C

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

G

Ami

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách.

Ami

2. My lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,

C

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

G

Ami

bocman všíská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Ami

F

Ref.: Hej, hej! Škrábej ty prkna, at' jsou bílý!

Ami

F

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Ami

F

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

A

G

F

Ami

Dmi

E

Ami

„nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!“

3. Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,

nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,

stejně každej den jeden z nás končí na marách.

4. Čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,

ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,

chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

Ref.: Hej, hej! Škrábej. . .

1. Do tváře čas mi hlubokou brázdou samotou vyrejval,
 tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,
 co je ti platný, že jsi kapitán.

2. Do zrzavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
 že jsem byl stále jen sám, v srdci mám nejeden šrám,
 život je tvrdej, i když jsi kapitán.

Ref.: A tak vždy zůstaneš sám,
 nikdo ti nepoví,
 jak máš žít, abys byl milován,
 a tak vždy zůstaneš sám,
 a koláč medový za tebe sní kapitán Korkorán.

3. Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
 z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
 co bude dál, mi nikdo nepoví.

4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
 já jenom samotou znám, tak, sakra, co dělat mám,
 abych měl jednou na pořadnej flám.

Ref.: A tak vždy zůstaneš sám. . .

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,

Ami **Dmi**

když ze sna budí šumící les

a když se zvedám s písničkou známou

Ami **Dmi**

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi

Ref.: Tulácký ráno na kemp se snáší,

B **C** **F**

za chvíli půjdeme toulat se dál,

Dmi

a vodou z říčky oheň se zháší,

B **C** **Dmi**

tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,

když oči k ohni vždy vrací se zpět,

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by věděl, jakej chcem svět.

Ref.: Tulácký ráno...

3. Posvátný je mi každé slovo,

když lesní moudrost a přírodu zná,

bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Ref.: Tulácký ráno... 2x

D

1. Spí Jižní kříž,

Hmi

A

jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,

Emi

to na studený zemi

D

Hmi

A

ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,

světem protloukal ses, jak ten život pádí,

dneska písničky třeba vod Červánku

dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Emi

D

Ref.: Zase toulal by ses Foglarovým rájem

Hmi

A

a stavěl Bobří hráz,

Emi

se smečkou vlků čekal na jaro,

D

Hmi

A

jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,

vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,

to když, naplněnej smutkem,

jsi plakal, plakal nebo snil.

Ref.: Zase toulal. . .

D **G**
 1. U stánků na levnou krásu
D **E^{dim}**
 postávají' a smějou se času,
D **A** **D**
 s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D⁷ **G** **A**
 Ref.: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D **Gmi**
 tak málo je, málo je lásky,
D **A** **D**
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
 postávají', a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

Ref.: Jen zahlídli svět... 2x

D **Emi G** **D**
 Ref.: Diego, don Diego, krásný koně máš,
 Emi **G** **D**
 Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

D **Emi** **G** **D**
 1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
 Emi **G** **D**
 za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

Ref.: Diego, don Diego...

2. Do očí pohled' svýmu koni, až v nich uzříš ohňů zář,
 pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvíl pár.

Ref.: Diego, don Diego...

Rec.: *Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčkový done Diego,
 co to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem,
 že se přihnalo ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče
 s malým živým uzlíčkem v sedle.*

Ref.: Diego, don Diego...

C **Ami**
1. Jdu s dřevou patou, mám horečku zlatou,

F **C**
jsem chudý, jsem sláb a nemocen

Ami
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli

F **G⁷** **C**
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C⁷** **F** **C** **G⁷**
Ref.: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
C **C⁷** **F** **C** **G⁷** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr. . .

D G D A⁷
1. Bláznivý rána a bez hříchů noc

D G A⁷
a den, co se zdá jako sen,

D G D
a pořád se zpívá a vypráví jen

A⁷ D
a přezdívky zní místo jmen.

2. A ohýnky k ránu a k obědu zas
a věčně se jí, co kdo vzal,
pak uklidit trávu a sbalit a jít,
kouknout se o kousek dál.

mezihra **G D A⁷ D**

3. Bláznivý rána a bez hříchů noc
a říčky a útesy skal
a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
kde kamínek z vody sis vzal.

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
 a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
 to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
 tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi DG C G
 Ref.: Haleluja, zavírá se brána,
C G
 my zpívat chcem do rána,
C G
 než napadá sních,
Emi DG C G
 haleluja, kteroupak si dáme,
C G
 než skončíme s ránem
C G
 na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
 pak mezi námi žila spoustu hezkejš dní,
 až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
 budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

Ref.: Haleluja. . .

3. Každou noc po milování skládala mu hity
 a kašlala na city, na obyčejnej lid,
 za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
 skončila na ulici a pod mostem má byt.

Ref.: Haleluja. . .

G Fmaj7 G
 Závěr: Vratte nám, vratte nám tu všech vandráků múzu,
Fmaj7 G Fmaj7 G
 má roztrhanou blůzu, hm hm hm. . .

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dmi Ami F E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,

Ami

utichá až u potoka pod strání,

Dmi Ami E Ami

jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami F E

Žhavý rudý oči a drápy krvavý, kosti chřestěj' v rytmu kastanět,

Dmi Dmi Ami

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F E Ami

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

Ref.: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

D⁷ G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C F C

jeho hej, hej, hejkání se nese,

F C F C

každej se strachy třese, k ohni neseseďme se,

F C G CE

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,

ten může u nás přespat, až se zastaví,

nevystřčí špičku nosu ze dveří

a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.

Jenom kalný oči a rysy ztrhané, kalhoty si bude muset prát,

a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,

až koktavě bude povídat, že:

Ref.: U nás...

F C G C

+ neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref.: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
 po Státech toulal se jen sám,
 a že byl veselej, tak každéj měl ho rád.
 tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 a každý, kdo s ním chvílku byl,
 ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
 a když pak večer ranče tiše usínaj',
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

Ref.: Měl kapsu prázdnou. . .

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí,
 bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref.: Měl kapsu prázdnou. . .

Dmi **A**
 1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
Dmi **A**
 na břehu řeky modravý tam osadu prej maj,
Gmi **Dmi**
 když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
A **D**
 tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

D **D⁷** **G** **D**
 Ref.: Každý kdo patříš mezi nás, víš co je kamarád,
E⁷ **A⁷**
 každý kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
G **D**
 Toronto má osado s tím krajem kouzelným,
G **A** **D A A⁺**
 říčko moje Sázavo, jen u vás je dobře to já vím.

2. Ozvěna hlasy navrátí když soumrak přišel tam,
 tu kamarádi z osady nechtěj být nikdo sám,
 oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
 mraky letí oblohou jen stromy tiše spí.

Ref.: Každý kdo patříš. . .

3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
 tu kamarádi z osady i skalám rozumí,
 když vláček nocí zahouká jdem všichni domů spát,
 jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

Ref.: Každý kdo patříš. . .

Emi **D**

1. Poraněný koleno to místo jméno má,

Emi **D**

krví zpitá země, co tance duchů zná,

Emi **D**

bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,

C **H⁷** **Emi**

země, která skrývá zlatej prach.

2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvoly jít.

Emi **C** **G**

Ref.: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,

Emi **G** **Emi**
zazní hlas, zazní hlas touhy mý,

C **G**
Siouxové táhnou z rezervací zas,

Emi **G** **Emi**
táhnou zas, táhnou zas, stateční.

3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.

4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písne znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.

Ref.: Až z větrnejch plání. . .

5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.

6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.

Ref.: Až z větrnejch plání... 2x

1. Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůní zvoní
 z kouřovejch signálů
 a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
 na cestách tuláků.

Ref.: Zas bude teplej vítr vát a slunce skály kempu hrát,
 tak ahoj, slunce, vítej k nám,
 písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad,
 no, já mám čas,
 stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech
 a já mám čas.

Ref.: Zas bude teplej vítr. . .

C F C
 1. Míle a míle jsou cest, které znám,
 F G
 jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
 C F G
 a já na všech s vámi stál,
C F C
 proč ale blátem nás kázali vést
 F G
 a špínou si třísnili šat?

F G C Ami
 Ref.: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
 F G C
 ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou,
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou,
 Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
 spí v špíně těch práchnivých blat?

Ref.: To ví snad jen déšť. . .

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
 i stéblo je záchranný pás,
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás,
 proč jen se úděl tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát?

Ref.: To ví snad jen déšť. . .

C **G⁷ C**
 1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
F C
 přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
F C
 já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
G⁷ C
 měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

C **G⁷ C**
 Ref.: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
F C
 čeká na nás těžká pout', až se s ránem vytratí,
F C
 mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
G⁷ C
 víš, co umí člověk, pojd', než se s ránem vytratí.

2. Když mi „ahoj“ povídá, úsměvem mě pohladí,
 tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
 sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
 den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

Ref.: Hlídej lásku. . .

Stovky vlaků

C **G⁷** **C**
1. Dlouho jsem žil sám a neměl kam bych rukou ,
až jsem se stal znenadání zaměstnancem drah.
F **G⁷** **C** **C⁷**
O nocích a o nedělích šraňky stahuju,
F **G⁷** **C**
na zpocený okna prstem touhy maluju,
G⁷ **C C⁷**
když je člověk sám, tak mnohé snáze pochopí.

F **G⁷** **C**
Ref.: Ty stovky vlaků co tu jezdí dobře znám,
F **G⁷** **C**
aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám.

Emi **G**
Do dálky běží lesklých páry kolejí,
F **G⁷** **C**
že jedou někam domů je Tvou nadějí.

2. Nespícháš, když Tě čeká jen studenej práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach.
Chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jen tak v hadrech od oleje dobrej pocit mít,
nospícháš, i když dešť ti oči zarosí.

Ref.: Ty stovky vlaků. . .

3. Osvětlený vagóny, když míhají se tmou,
jen pro sebe povídám si prosbu jedinou.
Aby v tý boudě jednou rychlík zastavil,
najednou bych nebyl sám, i když jen na pár chvil,
o svých touhách někomu bych tak rád pověděl.

Ref.: Ty stovky vlaků. . .

^G 1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
^C
^G každý krok v srdci mém zabolí,
^D
^G zakrátko bude mi všechno cizí,
^C
^G nespátřím své rodné údolí.
^D ^G

^G Ref.: Já volám nashledanou, nashledanou,
^C
^G nashledanou, rodné údolí,
^D ^G
^C já volám nashledanou, nashledanou,
^G při vzpomínce srdce zabolí.
^D ^G

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
 nevidí, co jsem měl tolik rád,
 jedině, co mi teď ještě zbývá:
 rodnému údolí sbohem dát.

Ref.: Já volám nashledanou. . .

3. Proč se den za každou nocí vrací,
 proč se čas na chvíli nezastaví,
 nemusel bych ti své sbohem dáti,
 kdyby dnešní den navěky byl.

Ref.: Já volám nashledanou. . .

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,

vlasý trávou zavázaný,

C**G**

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D⁷**G**

hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,

hnízda hledaj', neví, co dál,

vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,

za tejden jsem u trati stál.

C**G**

Ref.: Víš, holky těžší to maj',

Ami C**G**

víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí „štístko zatoulaný,“

vždycky smála se a začala hrát

o potocích v trávě a o znamení,

co lidi uměj' ze zloby dát.

Ref.: Víš, holky těžší to maj' . . .

4. Na kolejích stála a za uchem květ. . .

- Ami** **G**
 1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
 svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
 po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A
 Ref.: A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
 a koukal do polí, a koukal do polí,
D **E**
 a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
A **F#mi** **D** **Dmi**
 korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
D **E** **A** **Ami**
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
 jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
 a z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

Ref.: A on tam stál. . .

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
 tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
 a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

Ref.: A on tam stál. . .

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
 dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
 a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

Ref.: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá. . .

A: **C** **F** **C**
 Za ledovou horou a černými lesy
F **C**
 je stříbrná řeka a za ní kdesi
F **C** **Dmi G**
 stojí domek bez adresy a bez dechu,
F **C**
 bydlí v něm - nechci říkat „víla,“
F **C**
 ale co na tom, i kdyby byla,
F **C**
 před lidmi se trošku skryla
Dmi G C
 a víme o ní hlavně z doslechu.

B: **Dmi G**
 Že lidi rozumné blbnout nutí
C C/H Ami
 a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dmi G C C/H Ami
 co jí zrovna napadne, co udělá:
Dmi G
 z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
C C/H Ami
 o ženských nemluvím, tam to platí taky,
Dmi G C
 a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

C: **Dmi G C C/H Ami**
 Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G C C/H Ami
 po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi G C C/H Ami
 strkají hlavy pod vodovod
Dmi G C
 a pak i oni nakonec podléhají.

B: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

B: Když chlap zmagorí láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padají na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

A: Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sedíte jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je převít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je převít, nevrací.

A: A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

B: Převrhňte stůl, opusťte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.

B: Hm hm hm. . .

- Ami G Dmi**
1. Cesta je prach a šterk a udusaná
Ami C F G⁷ C
hlína a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
Dmi G C
a z hvězdných drah má šperk co kamením
Emi Ami G
se spína a pířka touhy
Emi Ami
z kříděl pegasů.
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má
v ruce štítky a pase staniol, a z očí chvíč jí plá,
když háže do neznáma, dvě křehké snítky
rudých gladiol.

G
Ref.: Seržante písek je bílý jak paže Daniely

Ami
počkejte chvíli mé oči uviděly

G
tu strašne dávnou vteřinu zapomnění

Ami G⁷
Seržante mávnou a budem zasvěceni

C E
Morituri te salutant, morituri te salutant. . .

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí a marš mi hrál
zvuk děl co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí.
4. Cesta je fér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

Ref.: Seržante písek. . .

G **Ami** **D**

1. Delfín Ma a delfínice Fí

G **Ami** **D**
na sebe pískají: pípípípípí,

C **G** **D**
a já čtu ve slovníku česko-delfíním

Ami **G** **D**
a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:

2. Delfín Ma a delfínice Fí

na vlnách se něžně houpají

a pak plují dolů do hlubin

a pěna z vln je jako cherubín.

Ami **D** **G** **Ami** **C** **G**
Ref.: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
Ami **C** **G** **Ami** **D** **G** **Emi**
podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou.

3. Delfín Ma a delfínice Fí

na sebe pískají: pípípípípí,

a já čtu ve slovníku česko-delfíním

a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:

Ami **D** **G** **Ami** **C** **G**
Ref.: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,

Ami **C** **G**
podle svědectví kapitánů

Ami **D** **G** **Emi**
delfíni ani lidi nevyhynou.

Ami **D**⁷
delfíni nevyhynou,

G **Emi** **Ami** **D**⁷ **G** **D**⁷ **G**
delfíni ani lidi nevyhynou ne ne. . .

D **Emi** **G** **Emi** **D**
 1. Kdo ji prvně zřel ten k ní GzahoDřel možná obdivem možná víc.

E **G** **D** **G** **Hmi** **Emi**
 Její ladný krok, její oblý bok, nejhezčí ze všech krasavic.

G **D**
 ¶: Já šel na statek, hned si o ní řek',

G **Emi** **D**
 tu chci mít, tu mi dej,

Emi **G** **D**
 divný jméno má, každý z nás jí zná

G **Emi**
 jako Královnu z Dundrum Bay.:¶

2. Bože roznmilý, my si užili, brzo nás v kraji každý znal,
 jenže po pár dnech se jí zrychlil dech, já doktora zavolal.

¶: Dlouho stonala než mi skonala,
 lehkou hlínu jí Pán Bůh dej,

vždyť to nebyla jenom kobyla,
 ale královna z Dundrum Bay.:¶

3. Letos na jaře, potkám koňare vede klisničku jako sen,
 zas ten ladný krok, zas ten oblý bok a já stál jako přimrazen.

¶: Až mi v sobotu dají vejplatu,
 zeptám sa zda je na prodej
 a pak budu pít na to že smím mít,
 zase královnu z Dundrum Bay.:¶